

[Elmqvist.]

Det er direkte i Uoverensstemmelse med Virkeligheden. Det ærede Medlem ved udmærket godt, at Venstre i 1928 stillede følgende Forslag:

„Offentlig Gengivelse af Forhandlingen i Straffesager bliver ved Kendelse at forbyde, saafremt sigtede er under 18 Aar og det begæres af Værgen eller en Repræsentant for Værgeraadet. Endvidere kan offentlig Gengivelse af, hvad der i Straffesager forhandles i offentlige Retsmøder udenfor Domsforhandling, af Retten undtagelsesvis ved Kendelse helt eller delvis forbydes.“

Altsaa, Venstre gik netop her ind for ret vidtgaende Ændringer. Maaske ikke saa vidtgaende som af det ærede Medlem Hr. Pürschel foreslaaet, men alligevel vidtgaende Ændringer. Jeg begriber derfor ikke, hvorledes det ærede Medlem kan staa her i Dag overfor Tingets Medlemmer og uden at rødme udtale: Ha, ja Venstre har aldrig nogen Sinde tidligere villet gaa med til Begrænsning af Offentlighed. Det er fuldstændig i Uoverensstemmelse med Virkeligheden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det er jo lidt vanskeligt for mig at svare til den Opgave, paa den ene Side at skulle ind paa en indgaaende Fortolkning af mine Udtalelser og paa den anden Side at svare det ærede Medlem Hr. Elmqvist, der siger, at disse Udtalelser ingen Interesse har. Jeg er ikke i Stand til at løse denne dobbeltsidige Opgave, men jeg er enig med det ærede Medlem i, at vi skal ophøre at diskutere, hvad jeg har sagt; jeg tror, det ligger ganske klart for dem, der vil forstaa det, og for andre er det jo uden Nytte at tale om det.

Naar jeg har sagt, at Venstre Gang paa Gang har gjort Modstand mod Begrænsning af Offentlighedsprincippet, tror jeg, dette lader sig dokumentere, og jeg har allerede gjort det. Det, Venstre gik med til, var en Begrænsning af Retten til offentlig Gengivelse af Forhandlingerne, men ikke en Udvidelse af Adgangen til at lukke Dørene. Det er paa det Punkt, Forskellen er; thi det er der, det ærede Medlem sætter ind nu, og det var det, Venstres daværende Justitsminister, Hr. Rytter, har erklæret sig for en Modstander af, og om hvilket Venstres daværende Ordfører, nu afdøde Dommer Kirk, sagde:

Alle disse Begrænsninger betyder kun, at man vil Princippet til Livs, og det vil jeg ikke være med til, det gaar jeg imod. Det var Udtalelsen paa Venstres Vegne, og den har i Virkeligheden staaet uanfægtet, indtil det ærede Medlem forleden holdt sin Tale.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elmqvist har Ordet for en kort Bemærkning.

Elmqvist: Jeg skal kun sige ganske kort, at naar det ærede Medlem Hr. Pürschel nu vil hævde, at Spørgsmaalet om offentlig Gengivelse af Forhandlinger i Retsalen ikke hører ind under Spørgsmaalet Offentlighed, tror jeg, vi er saa langt ude, at al videre Diskussion vist er ganske overflødig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg maa ogsaa opgive at diskutere med det ærede Medlem.

Jesper Simonsen: Jeg skal tillade mig allerførst at berigtige en Misforstaaelse, som er fremkommet med Hensyn til, hvad jeg har sagt om Afhøringen af den sigtede. Jeg forstaaer, at det er opfattet saaledes, ogsaa af den højtærede Justitsminister, at jeg skulde have stillet mig paa det Standpunkt, at Afhøringen af den sigtede bør begynde med Anklagerens Udsørgen. Jeg skal tillade mig at henvise til min Tale — Fortrykket Sp. 1804 — og med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af den. Jeg udtalte:

„Meget kunde tale for, at det er Anklagemagten, der stiller Spørgsmaal først; men jeg er dog kommet til det Resultat, at den foreslaaede Ordning vistnok er den bedste.“

Det ærede Medlem Hr. Elmqvist efterlyste mit Standpunkt til Spørgsmaalet om Tegning og Fotografering i Retten og citerede der nogle Ord, jeg havde ladet falde overfor ham. Jeg skal paa den Foranledning, det ærede Medlem har givet mig, sige om dette Spørgsmaal, at jeg ikke skønner, at Tegning eller Fotografering i Retten har noget som helst berettiget Formaal, som kan komme i Betragtning, set fra et Retsplejesynspunkt, og derfor kan jeg ikke se, at der er nogen Grund til, at man skulde søge at fastholde en saadan Tilladelse, naar der er stærke Ønsker fremme om, at den